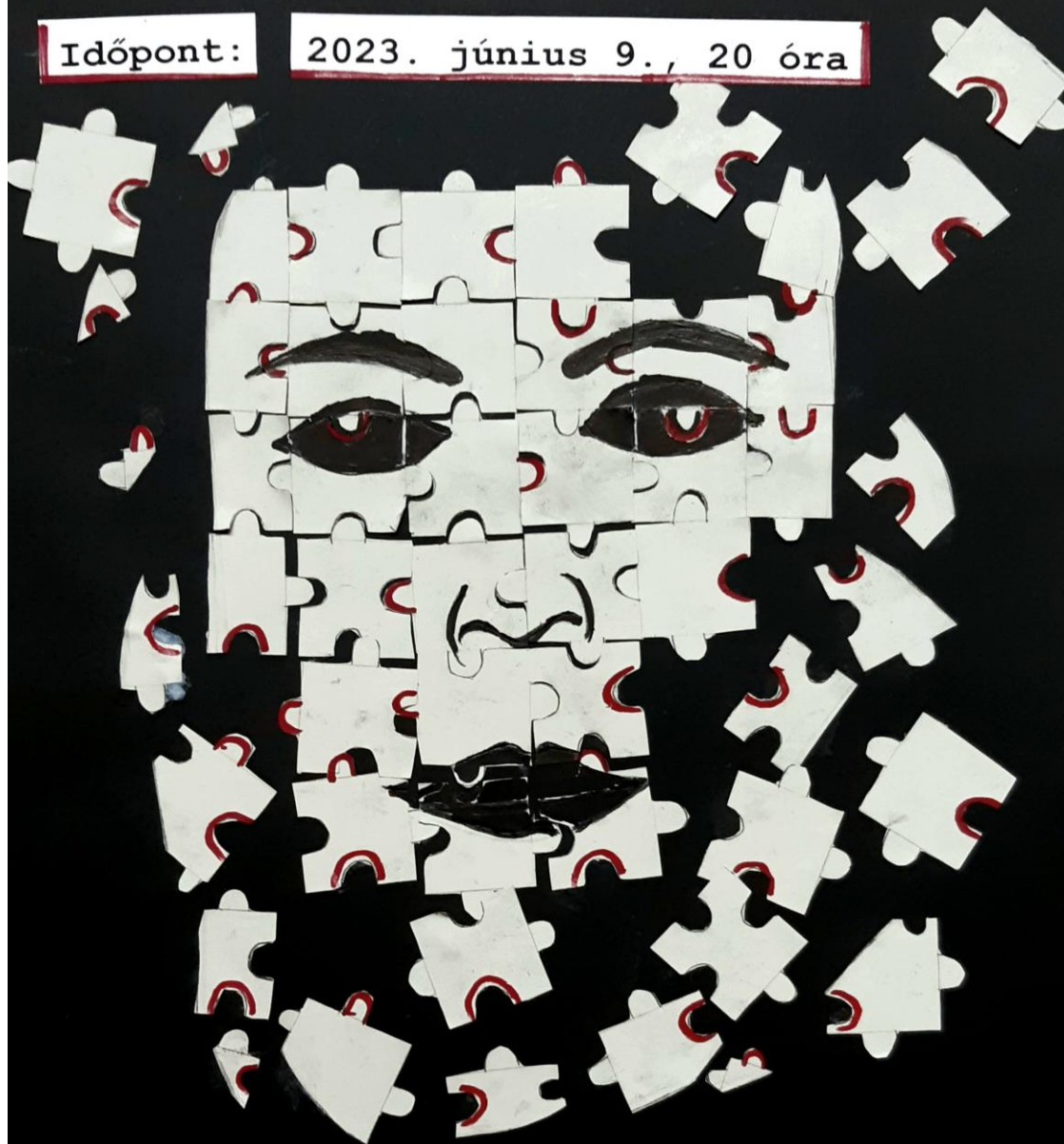

Rendező: Vidnyánszky Attila

Helyszín: Szegedi Szabadtéri Játékok, Dóm tér

Időpont: 2023. június 9., 20 óra

„Oh, e zűr között

Hová lesz énem zárt egyénisége (...)”

Madách Imre

A NEMZET SZÍNHÁZA

MADÁCH IMRE: AZ EMBER TRAGÉDIÁJA

-drámai költemény három felvonásban-

Főbb szerepekben:

Ádám: Berettyán Sándor

Éva: Ács Eszter

Lucifer: Trill Zsolt

Fáraó: Mátyássy Bence

Miltiádész: Berettyán Nándor

Tankréd: Bordás Roland

Kepler: Rátóti Zoltán

Élemedett férfiú: Szarvas József

Aggastyán: Gáspár Sándor m.v.

Úr: Horváth Lajos Ottó

További szerepekben:

Blaskó Péter, Katona Kinga, Szűcs Nelli, Söptei Andrea

Rendező: Vidnyánszky Attila

Díszlet: Oleksandr Bilozub Jelmez: Bianca Imelda Jeremias

Koreográfus: Bozsik Yvette

Zeneszerző: Verebes Ernő

Összefoglalás, megindoklás

„Óh, e zűr között/ Hová lesz énem zárt egyénisége (...)”

A rendező, a színészek, jelmeztervező és díszlettervező kiválasztásakor Az ember tragédiája 2011-es és 2018-as bemutatóit vettük alapul. Előbbit a Szegedi Szabadtéri Játékokon láthatta a közönség Vidnyánszky Attila rendezésében, részben a Nemzeti Színház akkori társulatával, utóbbit a Nemzeti Színházban az aktuális társulat mutatta be ugyanazon rendező elképzeléseit követve. A 2018-as rendezés Vidnyánszky Attila ötödik Madách-rendezése volt. A kritikákat, a rendezővel készített beszélgetéseket olvasva érdekesnek tűnt az, hogy a különböző rendezései során hova, mire estek a hangsúlyok.

A szereplők kiválasztásakor egyesíteni szeretnénk volna a két, az előzőekben már kiemelt előadás színészgárdáját. Ádám figuráját megsokszoroztuk. A fiatal Ádámot Berettyán Sándor játssza, akit a Fáraó, Miltiádész és Tankréd szerepében a Nemzeti Színház fiatal színészei helyettesítenek. Közülük egyesek a 2018-as rendezésben éppen Lucifer megsokszorozott szerepében tűntek fel. Izgalmas feladat lesz számukra most a másik oldalt képviselni. Az idősödő/ öreg Ádám szerepére három olyan színészóriást kérünk fel, akik valamikor maguk is mind játszották már Ádám szerepét/bizonyos szerepeit. Közülük Gáspár Sándor már nem a Nemzeti Színház tagja, ő vendégként vállalná a fellépést. Az Ős-Ádám a keretszínekben és azokban a színekben szerepelne, ahol kiábrándultságában kimenekülne a társadalomból/elszakadna a Földtől (Róma, Úr). A megsokszorozódás arra ad lehetőséget, hogy Ádám kívülről szemlélhesse önmagát saját álmában. Hiszen ő végig jelen van, végig lelkesedi és gyötrödi alter-egoival együtt az egyes jeleneteket. A figura megsokszorozásának eljárása mindkét alapul vett Vidnyánszky rendezésben megfigyelhető, de nem újkeletű megoldás, hiszen az 1983-as, nagysikerű, Ruszt József rendezte előadásban ugyanez a technika figyelhető meg.

Lucifert az a Trill Zsolt játssza, aki több éven át bizonyított ebben a szerepben és Ádám szerepében is láthatta őt a közönség. Évát a Nemzeti Színház fiatal művésze, a 2018-as előadás Évája, Ács Eszter alakítja. Horváth Lajos Ottó az Úr, Blaskó Péter a Föld szellemének szerepében lesz látható/

hallható (utóbbi szintén szerepelt már a *Tragédia* régebbi előadásában, más szerepben).

Verebes Ernő nagyhatású, zenei idézeteket is felhasználó zenéje, a Bozsik Yvette által képviselt modern mozgástechnikával egészül ki. Olekszandr Bilozub arénát megidéző díszlete megtartja a korábbi díszletek néhány elemét.

„Óh, e zűr között/ Hová lesz énem zárt egyénisége (...)”
Miért éppen e kiemelt gondolatot választottuk mottónak? Mert úgy gondoljuk, hogy kifejezi véleményünket az emberi életről. Azt, hogy ahogy halad életünk, ahogy gyermekből fiatallá, majd felnőtté válunk és egyre több külső hatás ér, lassan elveszítjük a kezdeti harmonikus, boldog, gyermeki énünket, a valamikori teljességet, ahová mindig visszavágyunk. A 20-21. századi ember alapvető életérzése az elidegenedés. Az egyén kiismerhetetlennek, bonyolultnak látja saját világát, de úgy érzi, önmagát sem ismeri eléggé. A valamikori egységes én felbomlik, megsokszorozódik, az adott helyzeteknek, szerepeknek megfelelően. Ennek érzékeltetésére választottuk megoldásként Ádám figurájának megsokszorozását, aki szétesztődik, szinte felőrlődik a helyzetek, szerepek sokaságában. A valamikori teljességre Éva emlékezteti őt, aki őrzi a pálmafás vidék és az Úrral való gyermeki kapcsolat emlékét. A reményt az jelentheti, hogy Ádám maga is visszatalál az Úr képviselte hithez a befejezésben.

Miért nézzék meg a fiatalok *Az ember tragédiája* előadást? Mert önmagunkat láthatják benne. Mert ráismerhetnek a érdeklő alapvető kérdésekre, esetleg válaszokat is kaphatnak azokra. Továbbgondolhatják a látottakat, eljátszhatnak gondolatban a “mi lesz majd akkor, ha...” kérdésre adott válaszlehetőségekkel.

Az Ádám és az Évák csapata